

at jeg staar som en alvorlig Mand, der ikke har tænkt paa at lege med Ord.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg er desværre atter nødt til at minde den ærede Ordfører (Holstein-Holsteinborg) om, at den ærede Ordfører ikke kan blive fri for, hvad han har sagt før, i det kirkelige Udvalg. Der havde den ærede Ordfører dog som dansk Statsborger ogsaa den Pligt at holde Grundloven, det er jo heldigvis ikke blot Rigsdagsmænd, der have den Pligt, men det maa vi alle sammen gøre, for saa vidt som der betros os et Hverv, der har med Lovgivningen o. s. v. at gøre. Men der udtalte den ærede Ordfører meget frimodigt, at han absolut vilde ønske, at der ingen Forfatning kom, naar man skulde have det paa det Grundlag, som det kirkelige Udvalg havde lagt. Da nærede den ærede Ordfører ingen Betænkelighed ved at udskyde dette, maaske til bedre Tider. Derfor vil jeg, naar den ærede Ordfører bebrejder mig, at jeg som Kirkeminister ikke skulde ville opfylde Grundlovens Bud, ganske simpelt sige, at dette kan man se lidt forskelligt paa. Den ærede Ordfører har selv været i det Tilfælde at se det baade fra den ene og den anden Side. Derfor tager jeg mig — den ærede Ordfører maa ikke tage mig det ilde op — ikke denne Bebrejdelse saa nær.

la Cour: Selv om den højtærede Kirkeminister ikke tager sig den Bebrejdelse saa nær, vil jeg komme med akkurat den selv samme Bebrejdelse. Vi have i Øjeblikket en Kirkeminister, der siger: Jeg vil ikke være med til en Kirkeforfatning, og han vil ikke forklare os, af hvilken Grund han ikke vil; han kunde jo sige: Tiden er ikke inde til det — for Resten have vi for ganske kort Tid siden haft en foreløbig Kirkeforfatning. Den højtærede Minister giver os ikke mindste Oplysning om, hvorfor han ikke vil være med til en Kirkeforfatning. Derfor have vi Lov til at antage, at Kirkeministeren er imod en Kirkeforfatning, altsaa imod Grundloven. Men naar vi have en Minister, der erklærer dette, kunne min ærede Medforslagsstiller og jeg ikke vente at faa vort Ændringsforslag ført igennem i det andet Ting, eftersom Ministeren vil modarbejde netop at faa den foreløbige Kirkeforfatning genindført, som vi have haft. Derfor tage min Medforslagsstiller og jeg vort Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 36 er altsaa taget tilbage. Jeg spørger, om nogen optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet, og det samme gælder om Nr. 40.

Ordføreren (Holstein-Holsteinborg): Overfor den højtærede Ministers sidste Replik skal jeg indskrænke mig til at udtale, at der i den var et Ord, som glædede mig. Den højtærede Minister talte om, at der var det, der maatte udsættes til bedre Tider. Dette „bedre Tider“ kunde tyde paa, at den højtærede Minister inderst i sit Hjerte ogsaa kunde ønske den danske Folkekirke en Forfatning, naar Tiden blev god til det. Nu er der jo et Spillerum indtil Udgangen af Aaret 1915. Hvorvidt Tiden i det Mellemrum vil blive det, som den højtærede Minister kalder bedre, paa dette særlige Omraade, det ved jeg ganske vist ikke, men jeg har en Formodning om, at den højtærede Minister i alt Fald selv kunde virke med til, at Tiden i saa Henseende blev bedre, ved at gøre sin Indflydelse gældende blandt sine Partifæller.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg skal til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour), som med meget stærke Ord gentog den ærede Ordførers Forsøg paa at stemple mig som en Minister, der ikke vilde opfylde Grundloven, sige, at jeg tror, at det ærede Medlem skal anvende andre Argumenter, inden dette bliver betragtet som noget gyldigt i den danske Rigsdag. Sagen er jo, at Spørgsmaalet om, hvorvidt vor Kirke har en Forfatning eller ej, er af en saadan Art, at man godt kan sige: Vi have selvfølgelig en Forfatning, og hvilken som helst Lov af kirkelig Art, vi vedtage, er med til at bygge en Kirkeforfatning op. Men det, jeg talte om, var en Kirkedag — det er i den Betydning, Forfatning her stadig er taget — og det er til den, jeg ikke kan tilsi min Medvirken, det er den, jeg ikke vil være med til at profetere om i en Lovparagraf.

Naar jeg udtalte, at der kan komme bedre Tider, ja, saa maa jeg sige til den ærede Ordfører, at jeg kan nok tænke mig, at den Tid kunde komme ogsaa i den danske Menighed, da man sluttede sig sammen, ikke i Kraft af et Lovbud, men i Kraft af en indre Trang, og forenede sine Kræfter om at løse store Opgaver. Saa fik vi vel ogsaa det, som den ærede Ordfører ønskede, et Organ, der kunde,